

som nu er kommet frem under Forhandlingerne i Dag. Jeg udtalte særlig, at Lovforslaget efter min Mening var ganske uforeneligt med Grundlovens § 82. Dette foregik, forinden Kontrolministerinstitutionen var blevet etableret. Da havde jeg altsaa fremsat en ganske bestemt Udtalelse i den Retning, jeg nævnedes, med mit Partis fulde Billigelse. Saa skulde jeg dog tro, at der maatte noget bestemt og positivt til, for at man fra anden Side skulde være berettiget til at tro, at det Standpunkt, vi med saa megen Bestemthed havde indtaget, senere var frafaldet.

Knuth: Jeg vil blot til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) sige, at det selvfølgelig er meget smigrende for alle de konservative Medlemmer, at han tillægger en Udtalelse fra den Folketingsmand, som citeredes, en saa stor Betydning, men selv om den formodentlig har været normgivende for ham, har den dermed ikke været normgivende for os andre. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har læst denne Udtalelse med tilstrækkelig Eftertanke, for den siger heller ikke noget om, at „det er“, men den siger: „det er at betragte som“. Det er den samme løse, om jeg saa maa sige, forsigtige Udtalelse, som vi har hørt fra det ærede Medlems Parti i Dag, om, at „saadanne Afgifter er at betragte som“. Men fordi det ærede Medlem og flere andre betragter en Afgift paa en vis Maade, har de ikke forvandlet den paagældende Afgifts Karakter. Vi maa fra vort Standpunkt stadig hævde, at Afgifter ikke er det samme som Prioriteter. Derfor har man ogsaa to forskellige Betegnelser for disse to Ting.

Kragh: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) vilde hævde, at den Udtalelse, som er fremsat i Folketingets Betænkning af 9. Maj 1916 af et daværende Medlem af det konservative Folkeparti, skulde have en saa løs Karakter, at man slet ikke behøvede at fæste nogen Opmærksomhed derved, idet den skulde indeholde Udtryk som „det er at betragte som“ eller noget lignende. Jeg maa gøre opmærksom paa, at dette ikke er Tilfældet. Der staar udtrykkelig — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse blot et Par Linier —: „Vil man anerkende Statens Beføjelse til at gøre Ændringer i eller fremtvinge en Afløsning af en Arvefæsteafgift, der i Virkeligheden er en fast Førsteprioritet for den Del af Købesummen, der ikke ved første Salg er udbetalt — ja, da maa“ o. s. v. Jeg synes ikke, at denne Udtalelse lader

noget som helst tilbage at ønske i Retning af Tydelighed. Det ærede Medlem tilkendegav en vis Forundring over, at jeg betragter, hvad denne Folketingsmand, jeg har citeret, har udtalt, som normgivende, og synes ligesom med særlig Kraft at fremhæve, at noget saadant ingenlunde gælder for det ærede Medlems Vedkommende. Det er jo ikke ukendt her, at hvad et konservativt Medlem siger i den ene Sal, betragter man ikke som normgivende for de konservative Medlemmer i den anden Sal. Man synes ligefrem at betragte det som noget, der kan fremhæves som særlig værdifuldt, at dette ikke er Tilfældet. Det, maa jeg sige, forundrer mig. Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) udtalte, at han virkelig i denne Sag havde sagt til i Tide. Det tvivler jeg slet ikke paa, men denne „Sigen til i Tide“ har ikke gjort et saadant Indtryk paa det Parti, det ærede Medlem staar i, som ønskeligt kunde være, især under Henblik paa den Stilling, som Partiet nu indtager; thi saa skulde jeg tro, at det i stærkere Grad havde indskærpet sin Opfattelse af denne Sag netop hos det Medlem af Partiet, som man efter Forliget af 30. September 1916 valgte som sin Repræsentant i Ministeriet, end Tilfældet var. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlems (Godskesen) Opfattelse den Gang af denne Sag som grundlovsstridig har gjort et saa stærkt Indtryk paa Partiet, som hele Partiets Holdning nu kunde synes at tyde paa, thi var det Tilfældet, forekommer Partiets Holdning i Dagene umiddelbart efter den 30. September mig højt mærkværdig.

Ordføreren (Ole Hansen): Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), tidligere Medlem af Ministeriet, fremsatte den Udtalelse, at han i det Ministermøde, hvor dette Lovforslags Fremsættelse anden Gang for Rigsdagen blev besluttet, havde udtalt sig mod Lovforslaget. Jeg vil her gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg under Forhandlingerne i Dag har rettet det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om der fra en eller flere af Ministeriets Medlemmer under Lovforslagets Behandling i Ministermøder er rejst Indsigelse mod Lovforslaget ud fra den Opfattelse, at en enkelt eller enkelte Bestemmelser i Forslaget var grundlovsstridige. Det har jeg spurgt den højtærede Landbrugsminister om, og han har svaret: Nej, det var der ikke. Jeg betragtede det for øvrigt som givet, at det var der ikke, idet jeg gik ud fra, at hvis der skulde have været et enkelt Medlem af Ministeriet, som fandt